

הצעת חוק יסוד: השלטון המקומי

		מטרה	1. מטרת חוק זה:
(א)	לבסס את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לשלטון עצמי במסגרת הקהילה באמצעות מערכת שלטון מקומי ריבונית ועצמאית;		
(ב)	לעגן את עצמאותו של השלטון המקומי בניהול ענייניו תוך הבטחת הסמכויות והמשאבים הדרושים לכך;		
(ג)	להסדיר את מערכות היחסים שבין השלטון מקומי לבין האזרח והתושב ובין השלטון המקומי לבין השלטון המרכזי, תוך קביעתן של אמות מידה ראויות וגלויות לביצוע תפקידיו של השלטון המקומי.		
(א)	השלטון המקומי ינהל ויקיים את מערכת השירותים המקומיים של הקהילה המקומית בתיאום עם השלטון המרכזי ובכפוף לכל דין.	עקרונות יסוד	2.
(ב)	לכל אזרח או תושב במדינה זכות לקבל שירותים מקומיים וליטול חלק בחיי הקהילה במסגרת רשות מקומית.		
(א)	סיווג הרשויות המקומיות ייקבע בחוק.	הרשות המקומית	3.
(ב)	נבחרי הרשות המקומית הינם ראש הרשות המקומית ומועצת הרשות המקומית ולהם יוקנו הסמכויות שייקבעו בכל דין.		
(ג)	הרשות המקומית תפעל באמצעות נבחריה ועובדיה.		
(א)	הרשות המקומית תפעל לשירות האזרח, התושב והקהילה ולצורך כך תהיינה לה כל הסמכויות המוקנות לה על פי כל דין, לרבות הסמכויות שלא הוקנו על פי חוק במפורש לשלטון המרכזי או לרשות מוסמכת אחרת.	סמכויות הרשות המקומית	4.
(ב)	לרשות המקומית ינתן שיקול דעת מלא, בכפוף לכל דין, לפעול וליזום בתחום המקומי ובלבד שלא יהא בכך משום חריגה מסמכותה ובמידה שזו לא הופקדה בידי רשות אחרת.		
(ג)	לרשות המקומית יוקנו ויועמדו כל סמכויות העזר והאמצעים הדרושים להפעלת סמכויותיה לרבות סמכויות חקיקה, הטלת תשלומי חובה, אכיפה וביצוע.		
(א)	הבחירות ברשות המקומית לראש הרשות המקומית ולמועצת הרשות המקומית ייערכו בהתאם לקבוע בכל דין ויהיו כלליות, ישירות, שוות וחשאיות.	בחירות	5.
(ב)	ראש הרשות המקומית יבחר בבחירות אישיות בהתאם להוראות כל דין.		
	הרשות המקומית תהא עצמאית וחופשית בהפעלת סמכויותיה ובניהול ענייניה, ותהייה מוסמכת לקבוע את המבנה המינהלי הפנימי שלה בעצמה ולהתאימו לצרכיה בכפוף לכל דין.	עצמאות הרשות המקומית	6.
(א)	תחום שיפוטה וגבולותיה של רשות מקומית ייקבעו בחוק.	תחומי הרשות המקומית	7.
(ב)	לא ייעשה שינוי בתחומי הרשות המקומית ללא התייעצות מוקדמת עם הרשות המקומית.		

8. (א) המשאבים הכספיים של הרשות המקומית יהיו : תקבולים על-פי חוק, העברות ממשלתיות ותקבולים עצמאיים לרבות מפעולות תכנון ופיתוח מקומיים, יוזמות כלכליות של הרשות המקומית והטלת היטלים, מסים ותשלומי חובה אחרים.
- (ב) לרשות המקומית יועמדו על פי חוק כל המקורות הכספיים לקיום תפקידיה וסמכויותיה.
9. מימון שירותים שירותים בתחום החינוך, הרווחה, הבטחון, התשתיות, התחבורה, קליטת העליה, הבריאות, השיכון וכן שירותים ממלכתיים אחרים לאזרחים ולתושבים שיועברו לביצוע של השלטון המקומי, ייקבעו בחוק וימומנו על ידי הממשלה תוך הגדרת מהות השירות, טיבו היקפו מאפייניו ורמתו ובכפוף להבטחת המימון הממשלתי לאותו שירות והקצאתו לרשות המקומית.
10. (א) סייגים להטלת אחריות לא יוטלו כל אחריות או מטלה על הרשויות המקומיות אלא אם יקבעו בצדן הסמכויות להפעלתן, לרבות המקורות הכספיים הנאותים הדרושים לביצוען, ובכפוף להתייעצות עם גוף המייצג את הרשויות המקומיות.
- (ב) חובת השלטון המרכזי להעמיד לרשות השלטון המקומי את מלוא התקציבים הנדרשים לשם ביצוע כל המטלות המוטלות עליו, תוך תיקצוב דיפרנציאלי של הרשויות השונות על בסיס הזדקקותן לתקציבים מהשלטון המרכזי.
11. (א) התאגדות ושיתוף הרשות המקומית תהא רשאית לייסד כל תאגיד או להיות חברה בכל תאגיד לצורך מילוי תפקידיה וכן למטרות אחרות לתועלת תושביה, וזאת לרבות הקמת תאגידים משותפים בין מספר רשויות מקומיות וכן בין רשויות מקומיות לבין אחרים.
- (ב) הרשויות המקומיות תהיינה רשאיות לשתף פעולה ביניהן בכל דבר ועניין וזאת הן באמצעות הקמת תאגידים משותפים, כאמור לעיל, וכן בכל דרך אחרת לרבות, הקמת גוף לייצוג ולקידום ענייניהן המשותפים.
12. יציבות החוק אין בכוחן של תקנות שעת חירום לשנות חוק יסוד זה, להפקיע זמנית את תקפו או לקבוע בו תנאים; ואולם בשעה שקיים במדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9 לפקודת סדרי שלטון ומשפט, תשי"ח – 1948, מותר להתקין תקנות שעת חירום מכוח הסעיף האמור שיהא בהן כדי לשלול או להגביל זכויות לפי חוק יסוד זה, ובלבד שהשלילה או ההגבלה יהיו לתכלית ראויה לתקופה ובמידה שלא יעלו על הנדרש.
- אין לשנות חוק יסוד זה אלא ברוב חברי הכנסת; הרוב הדרוש לפי סעיף קטן זה יהא דרוש להחלטות מליאת הכנסת בקריאה ראשונה, בקריאה השנייה ובקריאה השלישית; לענין סעיף זה "שינוי" – בין במפורש ובין במשתמע.
13. פיסקת הגבלה אין פוגעים בסמכויות ובזכויות שלפי חוק יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו.
14. תחילה תחילתו של חוק זה ביום פרסומו.